

گزارشی درباره ساخت کوره ککسوز

افسرسیار - ناصر توحیدی

دانشکده فنی دانشگاه تهران

چکیده

در این مقاله عنت ساختن کوره های ککسوز به منظور احتراق خرده ککهای مازاد برنياز کارخانه ذوب آهن اصفهان و نیز ویژگیهای آن گزارش شده است. در این رابطه دو کوره که یکی برای گرم کردن واحدهای مسکونی و دیگری برای تامین دمای بالا برای واحدهای صنعتی ساخته شده است به اختصار تشریح می گردد.

مقدمه

احتراق خرده کک متالورژی ساخته نشده است.

در ایران از بد و کارکوره بلند شماره یک در کارخانه ذوب آهن اصفهان مقدار زیادی خرده کک مازاد برصفر تولید و نگهداری شده است. چون این خرده ککها تحت شرایطی می توانند در واحدهای صنعتی و مسکونی مصرف شود لذا طراحی و ساخت کوره ککسوز از طرف شرکت ملی تولید فولاد ایران و سایر سازمانهای ذی ربط ضروری تشخیص داده شده است و نویسندهان این مقاله نیز ساخت آن را به عنده گرفتند.

شاید در اولین نظر این تصور برای خواننده پیش آید که چون این ماده در حدود ۲۰۵ سال است که در کوره های دمی از جمله در اجاقهای ساده، کوره کوپل و کوره بلند مصرف می شود بنابراین سوت آن در هر شرایطی انجام پذیر است. و هدف از ساخت کوره های جدید برای احتراق خرده کک چیست؟

لازم به تذکر است که کک متالورژی که به منظور استفاده در کوره بلند و سایر کوره های صنعتی دمی تولید می شود، به سبب دمای بالای احتراق فقط در سطح لولد های دم به سهولت قابل استغلال بوده لیکن سوت آن در شرایط عادی و بعثت هایی در کوره های زغال سوز کامل نمی باشد. حتی در این کوره ها سوت مخلوطی از خرده کک با چوب، زغال چوب، قطران، نفت و یا سایر هیدروکربورهای مایع نیز بسیار سوت آن را کاهش می دهد. افزون بر این مواد چسبنده نیز که جهت اتصال ذرات نرم کک بدکار می روید مواردی بازده سوت را پایین می آورد.

کک متالورژی با خواص فیزیکی - شیمیائی ویژه خود

در کوره های دمی از جمله کوره کوپل و کوره بلند، تحت شرایط بخصوصی سوت، نقش احیا کننده و گرمایش را در احیا و ذوب اکسیدهای آهن و پالایش آهن خام بازی می کند. هرگاه ترکیب زغال سنگ مورد مصرف برای تولید کک نیز شرایط ککسازی در روند تولید بصورت مناسب انتخاب نشود، مقدار زیادی نرمه و خرده کک تولید می شود.

کاربرد نرمه و خرده کک، بادانه بندی بین صفر و حدود

۲۰ میلیمتر، در کوره های دمی، بازده کوره را پایین می آورد و لذا استفاده از آنها در این نوع کوره های اماقرون به صرفه نبوده، و یا در بسیاری از موارد اصولاً غیر ممکن است ولیکن همین نرمه کک می تواند در موارد زیر مورد استفاده قرار گیرد:

۱ - در فرآیند کلودخسازی مخلوط با بارکوره بلند،

۲ - در فرآیند ککسازی مخلوط با بارکوره ککسازی،

۳ - برای تامین سوت به صورت گرد، گلوله و یا خشته،

۴ - برای تامین سوت واحدهای مسکونی به صورت خشته وغیره.

کاربرد نرمه کک در کلودخسازی همراه نرمه سنگ آهن

برای کوره بلند با وجود مصرف قابل ملاحظه آن (حدود ۶ تا ۸ درصد وزن بار) کمتر از مقدار کل نرمه کک تولید شده در کوره ککسازی و مرحله آرایش بعدی آن است (۱).

تولید گندله، گلوله و یا خشته کک در سطح صنعتی برای

تامین سوت واحدهای صنعتی و مسکونی چندان مورد تحقیق قرار نگرفته است، از این رو تاکنون کوره های حرارتی به منظور

میتوانی بردمیدن هواز طریق وزش طبیعی بادمهای دستی و دمهای هیدرولیکی و سرانجام دمهایی است که با انرژی آب، با، انرژی فسیلی و یا برقی کار می‌کند. بدین جهت ضرورت طراحی کوره‌هایی مجهز به دم با توان متغیر احساس شد. برای رسیدن به این منظور ساختن کوره‌های مجهز به سیستم سوختن خردک در این کوره‌ها "کاملاً" موقتی آمیز بود.^{۲)}

در این طرح کوره‌هایی که سوزبرای گرم کردن واحدهای مسکونی طراحی و ساخته شد. چون حرارت درون آتشدان این کوره به هنگام تزریق هوا به وسیله دم به حدود ۱۲۰۰ درجه سانتیگراد می‌رسد از این نیز و آتشدان آنها از جنس فولاد مخصوص ساخته شد و برای جلوگیری از فرسودگی آتشدان، قسمت‌هایی از آن بامداد نسوز پوشیده شد.

طرح کوره حرارتی که در آن احتراق خرد و خشته و گلوله‌ای مخلوطی از خردک یا سایر سوختهای جامد ممکن است در شکل ۱ نموده شده است.

در این طرح قسمتی از هوا دم مکید شده به مصرف احتراق می‌رسد و قسمتی دیگر به سطح خارجی آتشدان برخورد می‌کند. بدین وسیله هم امکان سردشدن آتشدان فراهم می‌شود و هم انتقال حرارت از آتشدان به محیط اطراف به شکل مطلوب انجام می‌شود. برای جلوگیری از گرم شدن بیش از حد دودکش واستفاده بهتر از پیوه حرارتی کوره لازم است همواره مقداری که در آتشدان موجود باشد. این امر موجب پیش‌گرم شدن کک و سهولت سوختن آن نیز می‌شود.

طراحی کوره کک سوز بصورتی انجام گرفته است که انتقال هوا گرم به محیط اطراف آن مشکلاتی را برای واحدهای مسکونی ایجاد نکند. مثاً این که در طرح کوره فوق به اتکاء آزمایش‌های متعدد نحوه تنظیم و تزریق هوا و شکل آتشدان و نحوه تخلیه خاکستر، توری فلزی برای احتراق کامل فراورده‌های گازی حاصل از احتراق ناقص کک آنچنان تکامل یافته است که سوختن کربن کک تا ۹۵ درصد ممکن است.

تکنولوژی کاراین کوره اساساً "با کوره‌ها و بخاریهایی که جهت احتراق سوخت جامد و یا مایع ساخته شده است، متفاوت بود"^{۳)} و ویژگیهای زیر در آن قابل ذکر است:

- ۱ - اختصاصی بودن این کوره برای احتراق خردک،
- ۲ - شکل آتشدان و تجهیزات لازم برای تزریق هوا دم،
- ۳ - دریچه مشبک دایره‌شکل در ته آتشدان و تجهیزات لازم جهت تخلیه خاکستر،

تجارب کسب شده از تکنولوژی کارکورهای دمی نشان می‌دهد که اگر تحت شرایطی دمای کارکورهای حرارتی بالاتر از ۲۰۰ تا ۸۰۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود احتراق خردک و پارمه‌ک کلوده شده به شکل‌های جبهه، گندله، گلوله و یا خشته با بازده مناسب ممکن می‌شود.

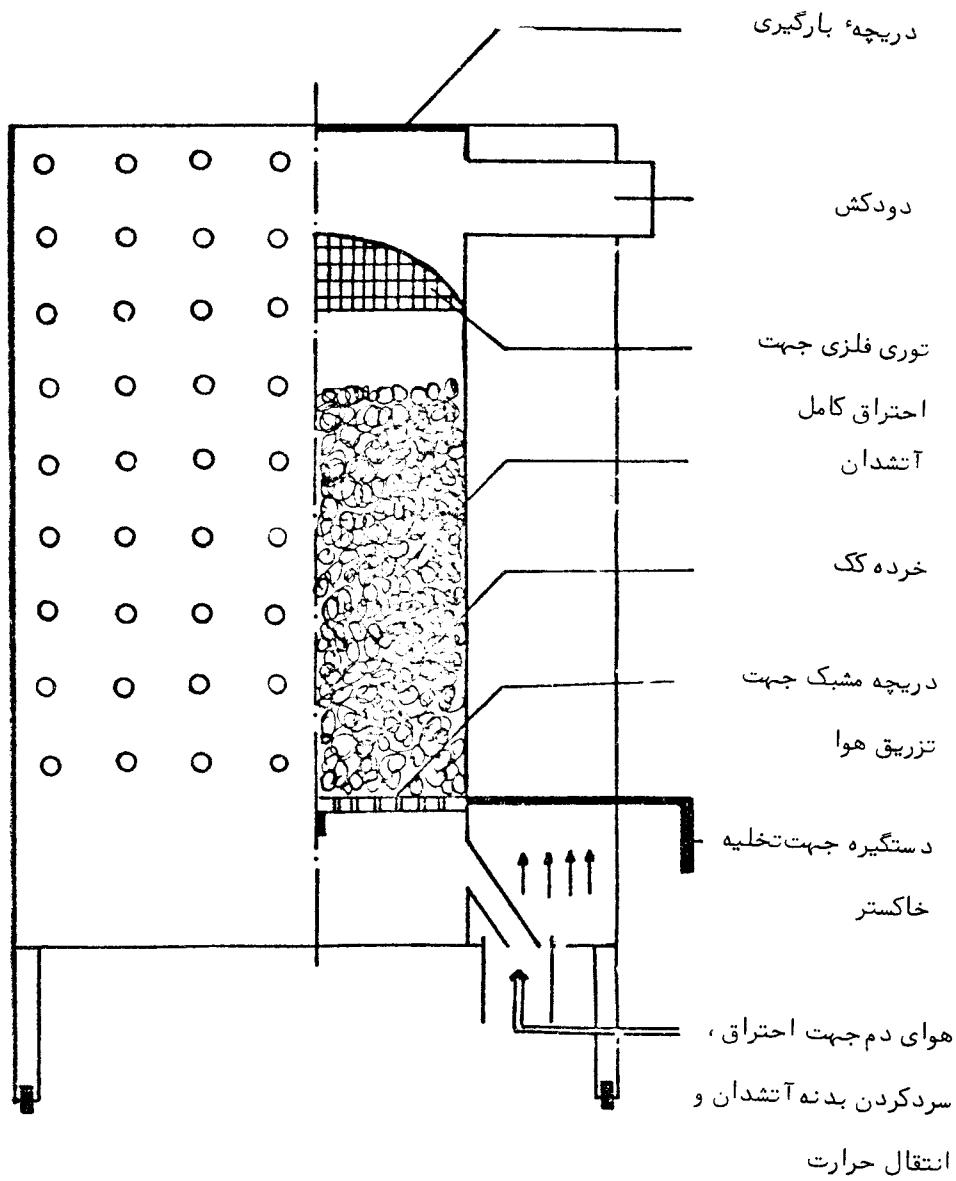
ساخت کوره کک سوز

کوره‌ها، بخاریها و راکتورهایی که تاکنون ساخته شده است برای سوزاندن چوب، زغال‌سنگ و زغال سنگ قالبی کاربرد داشته است و برای احتراق کک متالورژی بویژه جهت مصارف خانگی، تاکنون کوره‌ای طراحی نشده است. به منظور احتراق خردک‌های مازاد بر مصرف کارخانه ذوب آهن اصفهان کوره‌های متعددی در دانشکده فنی دانشگاه تهران طراحی و ساخته شد. ابتدا تصور می‌شد که احتراق خردک‌ها در انواع راکتورهای به راحتی انجام شود. از طرف دیگر چون قرار یود که از این خردک‌ها تحت شرایط خاصی در واحدهای مسکونی استفاده شود بنا بر این نخست مطالعه چگونگی سوختن کک با ابتدا پیش‌برین وسائل موجود انجام گرفت.

اولین کوره ساخته شده، شبیه منقلهای هیزم و زغال سوز معمولی بود. برای خروج گازهای حاصل از احتراق، این کوره‌ها به دودکش مجهز بود و برای تأمین امکانات سوخت دریچه‌ای در بدنه آن نصب شد. در آتشدان آن نیز هوکش طبیعی و دریچه‌ای برای تخلیه خاکستر تعبیه شد. سوختن مدام و خردک و نیز گلوله‌های ساخته شده از نرم‌کک در چنین کوره ساده‌ای به صورت یک احتراق سطحی امکان‌پذیر بود.^{۱)}

در مرحله دوم کوشش شد تا تجهیزاتی برای پیش‌گرم کردن هوای احتراق در نظر گرفته شود. بدین منظور بدنه کوره‌ها در این مرحله، دوچاره ساخته شد. هوا از فاصله بین جدار خارجی و آتشدان به طور طبیعی مکید شده، پس از گرم شدن در این فاصله از زیر کوره به داخل آتشدان هدایت شد. گرچه این روش گرم کردن هوای دم تاثیر مثبتی در سهولت سوختن خردک داشت معاذه‌ذا بهره احتراق کافی نبود زیرا دمای سوختن کک حدود ۲۰۰ تا ۸۰۰ درجه سانتیگراد است و در چنین کوره‌هایی تأمین چنین درجه حرارتی همواره و بطور طبیعی ممکن نبود. لذا برای ایجاد امکان سوخت خردک، گلوله‌ای نرم‌کک با بهره مناسب لازم بود شرایطی مشابه با کوره‌های دمی تأمین شود.

اساس کارکوره‌های دمی برای تأمین دمای بالاتر،

شکل ۱ - طرح کوره حرارتی گک سوز

منابع

- ۱ - محمد شاکری - شهرزاد فردوسیان تهیه سوخت خانگی با استفاده از نرم‌گال و نرم‌گک شرکت ملی ذوب آهن اصفهان
- ۲ - افسرسیار - ناصر توحیدی قابلیت سوخت خرده ککهای تولید شده در کارخانه ذوب آهن اصفهان، نشریه دانشکده فنی، شماره ۴۶.
- ۳ - ناصر توحیدی - آشوت نظریان - افسرسیار کوره حرارتی جهت احتراق خرده‌گک، بریکت‌گک یا گندله‌گک، شماره ثبت اختراع، ۲۴۵۱ مورخ ۰۹/۱۰/۱۴.

۴ - سرد کردن بدنها تشدان به وسیله قسمتی از هوای دم و بهبودی انتقال حرارت از این طریق ،
 ۵ - نحوه انتقال دود از کوره به دودکش و پیش‌بینی تجهیزات لازم برای جلوگیری از نفوذ آن به محیط بیرون ،
 ۶ - وجود توری فلزی برای احتراق مجدد مواد گازی شکل قابل احتراق موجود در گازهای خروجی و جلوگیری از آلودگی محیط زیست .

اشاره می‌شود که با تغییر ابعاد و بعضی از تجهیزات این کوره، قدرت و ظرفیت و درجه حرارت این کوره به نحو دلخواه قابل تغییر است .

چون درجه حرارت حاصل از احتراق گک بالاتر است استفاده از خرده ککهای احتراق واحدهای صنعتی مناسب تر می‌باشد. از این‌رو ساخت گوره حرارتی جهت واحدهای صنعتی کوچک به مرحله اجراء درآمد. در این کوره که برای ذوب فلزات و آلیاژها و عملیات حرارتی مصالح صنعتی و مانند اینها طراحی شده است برای جلوگیری از افت حرارتی، پوشش داخلی آتشدان با مواد نسوز آستریبندی شده است. کوره‌ای خیر آنچنان نصب شده است که تخلیه آن به سهولت انجام گیرد .

نتیجه‌گیری:

در این گزارش انواع کوره‌های حرارتی که به منظور احتراق خرده و نرم‌گکهای مازاد بر مصرف کارخانه ذوب آهن اصفهان طراحی و ساخته شده است تشریح گردید. گرچه این کوره‌ها بسیار ابتدایی است معهد امی توان از آنها در کارگاههای صنعتی و نیز مراکز تامین حرارت واحدهای مسکونی (شو法ازخانه‌ها) استفاده کرد و چون ارزش گک های مصارف صنعتی پرسود فقط می‌باشد لذا بهتر است خرده گکهای مصارف صنعتی پرسود فقط تحت شرایطی می‌تواند جهت تامین سوخت واحدهای مسکونی بکار گرفته شود .

بدین وسیله از خانم مهندس غلامی، خانم مستقیمی، خانم خطیب و آقایان دکتر زاهدی، مهندس آصفی، مهندس حمیدی و عیسی خانی برای همکاری با این طرح، بحث و گفتگو در این زمینه و نیز جهاد دانشکده فنی دانشگاه تهران و شرکت ملی فولاد ایران برای در دسترس قرار دادن مقداری از تجهیزات ضروری برای انجام این پروژه تشکر می‌شود .